

ZIDAR

Ovo je priča koju je za sve nas pripremio Br. Charrison Lochaby:

Stari zidar odlučio je da posle dugo godina vrednog i predanog rada ode u zasluženu penziju. Umorio se, i nije više imao snage i motiva da nastavi sa radom. Odlučio je da pozne godine svog života provede na opušteniji način, okružen porodicom: ženom sa kojom je zbog prirode posla često bio razdvojen, i unucima sa kojima je sve više uživao da provodi vreme.

Odluku da se penzioniše saopštio je vlasniku firme, sa kojim je zahvaljujući godinama zajedničkog rada postao blizak prijatelj. Vlasniku firme je bilo žao što ga napušta jedan tako dobar, vredan i pouzdan radnik i prijatelj. Zamolio je starog zidara da mu na kraju učini ličnu uslugu, i sagradi još jednu kuću. Stari zidar je iz obzira prema prijatelju prihvatio molbu, ali je bilo jasno da njegovo srce i njegove misli nisu više bili u gradnji. Uprkos tome što je bio zaista dobar majstor, bio je umoran od svega, pa je poslednju kuću sagradio nevoljno, nedovoljno pažljivo i posvećeno, sa željom da je što pre završi, koristeći materijale koje nije pažljivo birao, i koji nisu bili kvalitetni. U životu je izgradio toliko lepih kuća, ali ova poslednja nije bila nešto čime bi se podičio.

Kada je kuća bila završena, vlasnik firme je došao, kao što je to uvek činio, da izvrši pregled kuće. Kada je zakoračio na trem nasmejao se, i na iznenađenje starog zidara izvadio ključeve iz ulaznih vrata, pružajući ih svom prijatelju: *“Ovo je tvoja kuća. Poklanjam ti je u znak zahvalnosti za tvoju odanost i vredan rad svih ovih godina!”*

Stari zidar je bio potpuno zatečen. Pomislio je: *“Kakva šteta! Da sam znao da gradim svoju kuću, uradio bi mnoge stvari potpuno drugačije...”*

Isto se, draga braćo, događa i sa nama. Mi gradimo naše živote, dan za danom. Svaki dan ukucamo neki ekser ili ugradimo neku ciglu, ili propustimo da ukucamo neki ekser ili ugradimo neku ciglu. Često ulažemo manje nego što bi mogli, manje nego što bi trebali i morali. A onda iznenada shvatimo da živimo u kući koju smo na taj način izgradili, i pomislimo da bi mnoge stvari u životu uradili drugačije, samo kada bi dobili novu priliku. Nažalost, ne možemo vratiti vreme koje je prošlo, niti iskoristiti prilike koje su propuštene.

Neko je rekao da je život projekat u stilu *„uradi sam“*. Naši stavovi i izbori koje činimo danas, grade *kuću* u kojoj ćemo živeti sutra.

Pouka glasi: razmišljajmo, radimo vredno i gradimo mudro!